

[Jens Møller]

»Vil statsministeren tage initiativ til, at der i overensstemmelse med grundlovens § 61 foretages en undersøgelse af, hvorvidt den udstrakte kritik, som i den senere tid er fremkommet mod landsskatteretten, er berettiget?«

(Spm. nr. 903).

Begrundelse:

Der har nu i snart tre måneder været offentligt røre og uro omkring landsskatteretten. Dette har i folketinget givet anledning til en lang række spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter samt justitsministeren.

Ministrens svar kan sammenfattende karakteriseres som henholdende og tyder på, at de pågældende fagministre foretrækker at give kritikken frit løb i stedet for at realitetsbesvare spørgsmålene.

I folketinget har ministeren for skatter og afgifter gentagne gange givet udtryk for, at kritikken virker nedbrydende på tilliden til landsskatteretten. Dette turde være at stille tingene på hovedet. Den rette årsagssammenhæng er naturligvis, at tilliden nedbrydes i kraft af det, der er foregået i landsskatteretten, og ikke i kraft af, at det bliver omtalt. Der burde intet foregå, der ikke tåler offentlig omtale, og den omstændighed, at kritikken ikke besvares, forstærker med rette befolkningens indtryk af, at noget er galt fat.

Som allerede omtalt i dagspressen udsender medlem af landsskatteretten Poul Boeg i nær fremtid en bog om de sager, hvorom debatten har stået. I sin bog påpeger Boeg netop behovet for en undersøgelse og skriver bl. a.: »Under det røre, affæren har vakt i den offentlige debat, har der ikke været sparet på de stærke ord. Foruden justitsmord er der blevet sagt korrupsion, svindlerier, politisk pression og manipulation i forbindelse med det passerede. Hertil kommer den meget alvorlige karakter af de fremsatte beskyldninger. En retsformand i landsskatteretten er blevet beskyldt for den forhåndsindstilling, at enhver Glistrupklient skal dømmes, udelukkende fordi han har haft Glistrup som advokat. Et medlem af retten er blevet beskyldt for at have ombestemt sig ud fra en begrundelse, der utvetydigt viser, at han afsiger politiske domme.

Hvad ville det selvfølgelig være i en sådan situation? At lade tingene undersøge til bunds af en upartisk instans.«

Udgangsortene i den kommende bog er følgende: »Hvis denne affære skal have lov til at slutte, uden at det får nogen følger for systemet, for sagerne og for de aktører, der har gjort alvorligere ting end at fortælle sandheden, ser det ikke godt ud for retssikkerheden og retfærdighedsudøvelsen i Danmark.«

På denne baggrund forekommer det spørgeren bydende nødvendigt, at der nu af regeringen tages skridt til en tilbundsående undersøgelse. Hvis en sådan undersøgelse viser, at Boeg har ret i sine klagepunkter, bør det få konsekvenser.

Hvis regeringen fortsætter med at snakke udenom og give henholdende svar, må konsekvensen blive, at befolkningens tillid til landsskatteretten undermineres katastrofalt med de følgevirkninger, det kan få for tilliden til vort retssystem som helhed. Sagen er så langt fremme, at den ikke kan ties ihjel. Yderligere udsættelser vil give folk det indtryk, at regeringen selv har noget at skjule.

Besvarelse (18/5 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det, der er foregået i landsskatteretten, er, at to af landsskatterettens folketingsvalgte medlemmer har udtalt sig om rettens fortrolige forhandlinger i nogle konkrete sager og i tilslutning hertil har fremsat en række beskyldninger mod andre retsmedlemmer og mod rettens embedsmænd.

Jeg er bekendt med, hvad der er passeret under behandlingen af en række spørgsmål til skatte- og afgiftsministeren og til justitsministeren angående behandlingen af de nævnte landsskatteretssager.

Jeg finder ikke, at de fremkomne oplysninger kan give rimeligt grundlag for at iværksætte en undersøgelse af den i spørgsmålet omhandlede art.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (3/5 79) af:

Voigt (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvor mange mennesker i Danmark der har frikort til offentlige transportmidler.«